

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی الهیات معنوی-کارتوزی سنت برونو و امام محمد غزالی

محل انتشار:

فصلنامه دین پژوهی و کارآمدی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

حسن احمدی زاده - گروه ادیان و فلسفه دانشکده ادبیات و زبانهای خارجی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

سنت برونوی کارتوزی اهل کلن، قرابت زیادی میان تجارب معنوی او، با غزالی، که هر دو تقریباً در یک زمان می زیستند، وجود دارد. کارتوزی ها فرقه ای عرفانی مسلک بودند که تاثیر بسزایی بر مسیحیت داشته اند. قرابت هایی میان تجارب معنوی ایشان و برخی فرقه های معنویت گرا در سنت اسلامی می توان ملاحظه نمود که در جستار پیش رو، ضمن معرفی چهره معنوی برجسته این فرقه، یعنی سنت برونو، به برخی از این موارد اشاره خواهیم نمود. هم برونو و هم غزالی مواجهه ی اصلاح گرایانه ای با سنت های غلط دینی خود داشتند. همچنین سنت برونو و غزالی، تحول باطنی عمیقی در زندگی خود تجربه کردند تا آنجا که برونو تامل در تنهایی را بر کسب مقامات کلیسایی ترجیح داد و شعار "دل کندن از دنیا" و "نیل به عشق حقیقی" را سر داد. البته برونو اثری مکتوب بر جای نگذاشت تا در آن به تحولات روحی خود اشاره کند. اما هر دوی آنها تلاش کردند تا برای رهایی از بحران روحی، برون رفتی معنوی بیابند. در پژوهش حاضر تلاش می کنیم تا پس از ترسیم زمینه و زمانه ی موثر بر اندیشه های غزالی و برونو، تحولات معنوی این دو را واکاوی نمائیم. به تحولات روحی و معنوی غزالی برای رسیدن به یقین، بیشتر از زوایه ی کتاب میزان العمل او توجه خواهیم نمود.

کلمات کلیدی:

رهبانیت، معنویت، غزالی، سنت برونو، کارتوزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1894392>

